

Настя Чорномор

Гей чи людина?

1. ЕКСТ. КИЇВПРАЙД, ДЕНЬ.

В натовпі серед інших ідуть, жартома штовхаються і сміються ХЛОПЕЦЬ і ДІВЧИНА, років по 20.

У дівчини зелене волосся, стрижка під каре. У хлопця рожеве, і декоративні окуляри, теж рожеві. Вдягнені по-хіпстерськи, дівчинка не модельної зовнішності, звичайна, не худа. Хлопець худорлявий і вищий за неї. Натовп веселий і яскравий, в ньому більше дівчат, ніж хлопців.

ХЛОПЕЦЬ і ДІВЧИНА:

(підхоплюють скандування)

Наша Традиція це Свобода!

Наша Традиція це Свобода!

Навкруги шумно, фоном лунає пісня Lost on you.

За межами Прайду, за стіною поліції, стоять традиціоналісти, вони в темному і коротко стрижені, серед них дівчина в платку і з довгою косою, майже без косметики.

З-за спин традиціоналістів один з них (в капюшоні) кидає в натовп камінь з прикріпленою до нього кулькою з блакитною фарбою. Поліціанти зриваються з місця, шукають свідки вилетів камінь, виникає штовханина.

Камінь прилетів в голову хлопця з рожевим волоссям, забризкав його фарбою. Прилетіло не дуже сильно.

ХЛОПЕЦЬ:

А шшляк би тя трафив...

ДІВЧИНА:

(лякається)

Ей, ти як?

ХЛОПЕЦЬ:
(показово злегка кривиться, посміхається)
Нормально, жити буду!

Сміються, крокують далі.

2. ІНТ. СПОРТЗАЛ.

Групі молодиків проводять інструктаж про надання домедичної допомоги, обстановка неформальна. Якраз роздають спеціальні мембранки для проведення процедури штучного дихання "рот в рот".

Двоє міцних молодиків років по 17 в дуже гарній спортивній формі, ідуть до дверей, крутять в руках мембранки.

Один спортсмен штовхає іншого в плече, цілує повітря.

ДРУГ СПОРТСМЕНА:
(жартома)
Зробиш мені штучне дихання?

СПОРТСМЕН:
(робить рух, ніби хоче вдарити)
Нна, подИхай!

Обидва сміються.

3. ЕКСТ. ДОРІЖКА БІЛЯ ОЗЕРА, РАНОК.

Ті ж двоє спортсменів бігають. Повз них назустріч іде високий худорлявий хлопець в стильному пальті. Спортсмен штовхає друга, щоб той вривався в незнайомця, незнайомиць від поштовху ледь не падає. Він дивиться їм вслід розлючений, а двоє біжать далі і хихотять.

4. ІНТ. КВАРТИРА, ЩО ТРОХИ ПОТРЕБУЄ РЕМОНТУ.

МАМА з тарілкою макарон з котлетами стукає в кімнату.

МАМА:

Синку, їсти будеш?

Син в кімнаті, читає чат в смартфоні.

СПОРТСМЕН:

(кричить зсередини з агресією в голосі)

Не зараз, я сказав!

У матері втомлене обличчя, вона розвертається і йде назад на кухню.

Тим часом в чаті переписка.

КУРАТОР:

Завтра збір о дев'ятій, йдемо
кошмарить ЛГБТКПСС!

ДРУГ:

Постить картинку зі Сталіним,
де написано "Расстрелять!"

СПОРТСМЕН:

Перебити б цих петушар та й
усе. Кулі на них ще
витрачати.

Криво посміхається, гасить світло.

5. ЕКСТ. КИЇВПРАЙД, ДЕНЬ.

Знову видно момент броска каменю – цього разу вдається розгледіти обличчя того, хто кидає – це наш спортсмен. В нього на руці залишаються сліди блакитної фарби.

Після початку штовханини з поліцією дає драпака, поки інші спортсмени намагаються затримати поліціантів.

Ховається в якійсь щілині між будинками, петляє, зупиняється перевести дух біля стіни. Зло кривиться і робить кілька сильних ударів по стіні.

5. ЕКСТ. КИЇВПРАЙД, ДЕНЬ.

Прайд закінчився, всі розходяться. Парочка з фарбованим волоссям прощаються одне з одним.

ХЛОПЕЦЬ:

(каже подружці)

Все зай, маю бігти, зустрінемося!

Обіймаються.

ДІВЧИНА:

(дивиться у вічі)

Бережи себе.

Хлопець поспішає відійти, пірнає в провулок, притуляється спиною до стіни, дістає самокрутку, розпалює, із задоволенням затагується. Робить видох, продовжує іти вглиб будинків. Намагається рукавом стерти фарбу зі скроні.

6. ЕКСТ. ПРОВУЛОК.

Зустрічним кадром показуються руки спортсмена в тій самій фарбі, він теж намагається її стерти. На костяшках рук подряпини від ударів по стіні.

7. ЕКСТ. ПРОВУЛОК, ЗА РОГОМ.

Фарбований хлопець іде, курить, раптом зупиняється, хапається за серце, падає на коліна, потім на бік.

В цей час в кадр з іншого боку входить спортсмен, бачить лежачу людину. Бачить рожеве волосся, завмирає на секунду. Кривиться, озирається, підходить потроху.

Бачить фарбу на скроні. На обличчі проносяться емоції огиди, злості, розпачу і нарешті рішучості. Закриває очі, робить вдих, видох.

Опускається на коліна, розвертає на спину. На обличчі вираз огиди. Бере за шию (перевіряє пульс), знімає рожеві окуляри і підносить до рота - перевірити чи є дихання. Його немає.

Починає непрямий масаж серця. Рахує натиски пошепки. Зробивши тридцять разів, судорожно шукає в кишені мембрану для штучного дихання, дивиться на неї, потім на нерухомого хлопця - і знову на неї.

СПОРТСМЕН:

Да твою ж мать...

Дві секунди на обличчі змінюються вирази від "нізашо" до "боже, ну чому я".

Викидає мембрану, продовжує непрямий масаж серця. Потім ще раз.

Фарбований починає дихати.

Спортсмен відкидається на стіну, витирає піт з лоба. Закриває очі долонями, переосмислюючи, що щойно відбулося. Потім зривається і тікає.

Фарбований потроху приходить до тями, піднімається на ліктях і незграбно сідає.

Спортсмен стоїть за рогом, притискається спиною до стіни. Його зуби зціплені, він виглядає наче перед битвою. Потім він робить глибокий вдих, відривається від стіни - але не в бік фарбованого, а від нього.

Камера спускається нижче, до рівня землі - ми бачимо на місці, де щойно стояв спортсмен, роздавлені рожеві окуляри.